

Noget! Det er oprigtigt talt, ikke gaadet op for mig. Forresten kan jeg ikke skjønne — jeg har ikke Loven om Fridokken i Hovedet — at den fuldstændig ubeluffer al Industri. Det er dog muligt, den gjør det. Jeg tilstaar, jeg nærer den Formening, at den Nytte, man kan vente af en Frihavn, ikke paa nogen Maade staar i Forhold til den store Udgift, som en Frihavn vil føre med sig. Jeg vil formodentlig ikke, hvis Loven faaer en for mig antagelig Form, stemme mod Anlægget af en Frihavn ved Kjøbenhavns Havn, men jeg skal dog anføre de Grunde, som gjøre mig meget betænkelig ved Sagen. For det Første vil Kjøbenhavns Havn blive sat i en saadan Gjæld ved Frihavnsanlægget, hvis det bliver udført paa den projekterede Maade, at der vil blive sat en Bom for den ældre Havns Udvikling i en overfluelig Tid, og der vil ikke blive Tale om en Uddybning af et Bøb gennem Nalbebodstrand, som jeg anser for at være af langt større Nytte for Kjøbenhavns Handel end hele Frihavnsanlægget. Der er andre Ting, der foreligge, f. Ex. at Knippelsbro helst burde ombygges; den kan til Nød gaa endnu, men den Tid vil komme, da man maa ombygge den, og saa vil det besværliggjøres, naar Havneindtægterne alle gaa med til at fyldestgjøre Staten for de Krav, den har paa at faae sine Renter refunderede. Fremdeles tror jeg, at hvis Forslaget vedtages, vil det blive nødvendigt at fastholde Havneafgiften i en saa lang Narvælle, at Kjøbenhavns Handel vil lide langt mere Skade derved, end der i alt Fald i en overfluelig Narvælle kan ventes, at den vil vinde ved Frihavns Anlæg. Endelig kan det ikke negtes, at Frihavnen i højeste Grad vil besværliggjøre og fordyre Handelen, som bestaar nu i Kjøbenhavn. Der vil opstaa Kollisioner mellem de forskellige Interesser. Lad os antage, at et Skib kommer med Ladning, hvoraf Noget ønskes løst i Frihavnen og Andet i den gamle Havn. Som Forholdene ere nu, vil Skibet ubetinget af Havnepitainen blive jaaget hen i Frihavnen, saa at de Modtagere af Ladningen, som ikke ønske at løse i Frihavnen, maa finde sig i at betale de dobbelte Transportomkostninger for at faae Varerne hjem mod, hvad de gjøre nu. Det er ikke glædelige Udfigter for den, som ikke selv tror, at der vil vindes noget stort ved en Frihavn. Det er jo saa, at Frihavnsanlægget overhovedet har en meget uheldig Belliggenhed; det ligger ude af Forbindelse med den gamle Havn, man skal ud i det aabne Hav, i alt Fald som Forholdene ere nu, for at føre Varerne tilhøs fra den gamle til den nye Havn eller omvendt. Frihavnen

ligger langt borte fra Børsen, Bankerne og Kontorerne, som de ligge nu, og den vil blive til stor Gene, hvis der ikke finder en Revolution Sted i disse Forhold, hvilket Folk, der nu have slaaget sig fast andetskeds — og det er vel 95 pCt. af den handelsdrivende Befolkning — meget nødig vil skride til. Saaledes er det givet, at om der end findes en Del Mænd, som af Begeistring for Fremtiden og med Tro paa den vente sig store Ting af en Frihavn, er det givet, at der er en meget stor Del af Kjøbenhavns Handelsstand, som venter sig mere Ulykke end Glæde deraf. Hvis man skulde dømmes efter de Udtalelser, der ere faldne offentlig, skulde man tro, at dette kun var et ringe Antal, og at Frihavsmændene vare i afgjort Majoritet. Det er imidlertid ikke givet; thi der er Ingen, der føler sig opfordret til offentlig at træde frem og modarbejde Andres Interesser, naar han ikke selv har meget store Interesser derved. Da Frihavsmændene have store Interesser ved at faae den frem, og de Andre ikke have stor Interesse af at modarbejde den, har Forholdet været det, at alle Talerne eller i alt Fald den største Del af dem synes at gaa i Retning af Begeistring for Frihavnen. Den anden Anskuelse er ikke kommen til Orde; men jeg vil henstille til ethvert af de ærede Medlemmer, som have haft Velgjøhed til underhaanden og privat at tale med Medlemmer af Kjøbenhavns Handelsstand, om der virkelig findes nogen saadan Begeistring for Frihavnen, som man skulde tro, her maatte være efter de offentlig faldne Udtalelser. I hvert Fald maa det fastholdes, at alle de Udtalelser, der ere fremkomne, ere faldne fra aldeles uansvarlige Mænd, fra Mænd, som kunne sige, hvad de ville; der er Ingen, der kan gjøre dem ansvarlige derfor, thi det er ikke dem, der skulle votere de 20 Mill Kr., som Frihavnsanlægget koster. Hvis de skulde det, var der Udskillige, som uagtet jeg ikke tvivler om, at de alle ere oprigtige og rettænkende Mænd, og deres Tro paa Frihavnen derfor oprigtig, vilde betænke sig noget, før de gav deres Stemme til et Lovforslag, som det, her foreligger. I den Situation er jeg, jeg venter, at den høitærede Minister vil kunne løse de Spørgsmaal, der hidtil ere bleven ubesvarede: Hvad skal Frihavnen bruges til, og vil der dannes sig et Aktieselskab? Har man nogen Sandsynlighed derfor? Disse Spørgsmaal maatte jeg ønske besvarede, før jeg kan give min Stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Formanden: Efter dette Foredrag anser jeg det ikke for rigtigt at gaa videre, da